

Процедура прийому домашніх собак і котів, що прибувають зі своїми власниками з України

В Україні існує ризик захворювання на сказ. З метою запобігання будь-якому ризику для здоров'я, пов'язаного з тваринами, що ввозяться на територію країни, було запроваджено систему покриття ветеринарних витрат.

Асоціація «Ветеринари для всіх» (Vétérinaires pour Tous), Фонд Бріжіт Бардо й ветеринарні клініки об'єднали зусилля, щоб покрити всі витрати на такий контроль і ветеринарне обслуговування тварин, що прибувають.

1. Правила, передбачені процедурою перетину кордону Європейського Союзу

Собаки й коти, що ввозяться з України на територію ЄС, зазвичай повинні:

- **бути ідентифіковані** мікрочіпом або татуюванням (якщо його було зроблено до 3 липня 2011 року);
- **бути вакциновані чинною вакциною проти сказу** (для визнання ефективності вакцини необ-

хідно, щоб після дати вакцинації минув 21 день, вакцинація проводиться після ідентифікації тварини);

- **мати** сприятливий результат принаймні за три місяці до в'їзду;
- **мати** оригінал санітарного сертифікату.

НОВИНКА

2. Механізм відступу для екстреного прийому тварин

→ У зв'язку з надзвичайною ситуацією в Україні Франція, як і багато інших держав ЄС, запроваджує систему **екстреного прийому тварин, які не відповідають цим вимогам. Цей механізм розповсюджується щонайбільше на п'ять тварин, які супроводжують свого власника.**

www.agriculture.gouv.fr/rage-informations-grand-public-et-voyageurs

→ Контроль стану здоров'я здійснюється одразу після прибуття тварини: біженцям, які супроводжують домашніх тварин, пропонується після прибуття проконсультуватися з ветеринаром або звернутися до Відомчого управління захисту населення (DDPP) департаменту, де їх розміщено.

→ Таким чином вони зможуть супроводжувати своїх тварини під час виконання процедур.

→ Список ветеринарів, які є членами асоціації Vet Pour Tous, можна дізнатися у DDPP.

www.economie.gouv.fr/dgccrf/coordonnees-des-DDPP-et-DDETSPP

→ Контактні відомості асоціації Vet PourTous: secretariatvpt@gmail.com.

→ Протягом кількох тижнів після прийому необхідно буде відвідати декілька ветеринарних лікувальних закладів.

→ Після закінчення спостереження також передбачена вакцинація проти сказу, якщо тварина вважається не вакцинованою.

3. Що може робити центр прийому або розміщення біженців щодо ризику зараження на сказ?

→ Інформувати біженців, роздавши їм картку спостереження, доступну англійською, французькою й українською мовами:

www.agriculture.gouv.fr/rage-informations-grand-public-et-voyageurs

→ Сповістити DDPP департаменту електронною поштою про список тварин, яких супроводжують українські біженці, вказавши, наскільки це можливо, імена людей і місце їх розміщення.

www.economie.gouv.fr/dgccrf/coordonnees-des-DDPP-et-DDETSPP

НАГАДУВАННЯ РИЗИК, ПОВ'ЯЗАНИЙ ЗІ СКАЗОМ

Сказ — смертельна хвороба для людей і тварин, що спричиняється вірусом. Коли вже з'являються симптоми сказу, жодне лікування не може запобігти смерті. Людина зазвичай заражається через слину інфікованої тварини внаслідок укусу чи подряпини.

Хвороба проявляється після тривалого інкубаційного періоду, клінічні ознаки тривають до 10 днів, а потім настає смерть. Період у 15 днів до появи симптомів може бути дуже небезпечним, оскільки саме в цей час може відбуватися невиявлене зараження людей або тварин.

→ Час між зараженням тварини та появою симптомів сказу (інкубаційний період) може тривати від кількох тижнів до пів року, при цьому немає жодних засобів для виявлення наявності вірусу в організмі тварини протягом інкубаційного періоду.

→ Ближче до кінця інкубаційного періоду, приблизно за 15 днів до клінічного прояву хвороби, інфікована тварина починає виділяти вірус сказу. Саме цей період пресимптоматичної екскреції є найбільш небезпечним, тому що людина або тварина можуть заразитися, не підозрюючи про контакт зі скаженою твариною, оскільки поведінка тварини залишається нормальною.

→ Наприкінці інкубаційного періоду хвороба починає проявлятися, що супроводжується змінами поведінки (агресивність, відчуження, ізоляція), нервовими ознаками (параліч), які можуть бути як пов'язані, так і не пов'язані з порушеннями ковтання й надмірним виділенням слини, і, врешті, хвороба неминуче розвивається та призводить до смерті зараженої тварини протягом 10 днів.

У Франції сказ не спостерігався з 2001 року. Останні випадки сказу в домашніх тварин пов'язані з завезенням тварин із інших країн, де є собачий сказ. **Україна є однією з країн, де ризик захворювання на сказ є високим.**

www.agriculture.gouv.fr/gare-la-rage